

ΤΟΥ ΡΩΜΗΟΥ Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ

Rou

ΜΕ ΜΙΚΡΑΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

1890

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3535

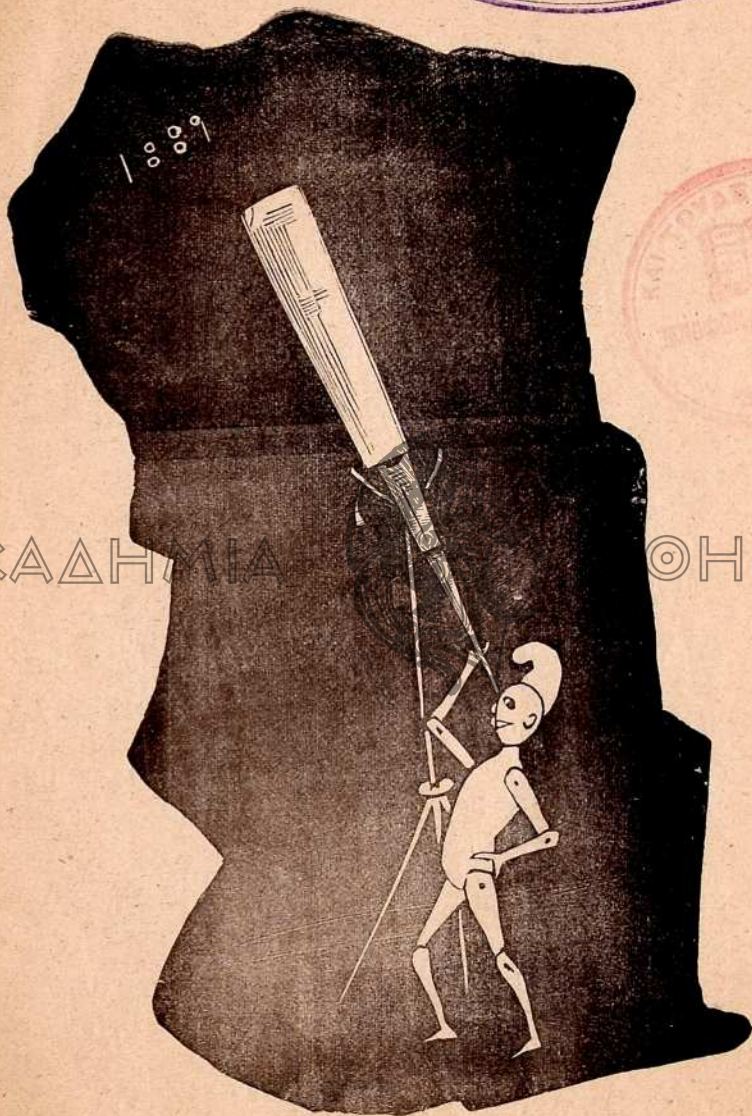
γραφείου «Κορίνθης» της καλής, οδός του Προσατείου, κονιορτός πολύς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ἐξυμνοῦν τὸ νέον ἔτος.

Α΄.

- Φ.— Ἐπικαλέσου, Περικλῆ, μ' εὐγένειαν καὶ τρόπον
τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν καὶ τῶν οἰωνοσκόπων
μήπως μᾶς δώσουν ἔμπνευσιν προφητικὴν ἐκεῖνοι
κί αὐτὸν τὸν χρόνον, ἀδελφέ, ἰδοῦμε τί θὰ γίνῃ.
Πάρε τὸ τηλεσκόπιον ἀμέσως εἰς τὸ χέρι
καὶ κύτταξε μὲ προσοχὴν πρὸς τοῦρανοῦ τὰ μέρη
καὶ ἀσφαλῶς προφήτευσε καθὼς ὁ Καζαμίας
μεγάλα εὐτυχήματα, μεγάλας τρικυμίας.
Κι ἐγὼ θὰ γίνω πρὸς στιγμὴν Κοκκίδης ἀστρονόμος
καὶ τὰς μελλούσας συμφορὰς θὰ προειπῶ συντόμως.
Λοιπὸν τί βλέπεις, Περικλῆ;
- Π.— Κακὴ ψυχρὴ σου ἡμέρα...
ὁ ἥλιος εὐρίσκεται ἔσθον Ἰδροχόον πέρα.
- Φ.— Θὰ ἔχωμεν πολλὰς βροχὰς, παντοῦ νερὸ θὰ τρέχῃ,
καὶ τὸ ραβδί σου φαίνεται συχνὰ θὰ μοῦ τῆς βρέχῃ.
- Π.— Δύο ἐκλείψεις, Φασουλῆ, θὰ γίνουν τοῦ Ἡλίου
ἔσθου Ἰουνίου τὰς ἀρχὰς ἢ μέσα Ἰουλίου,
ἐξ ὧν ἡ μία μερικὴ καὶ δακτυλοειδῆς
καὶ ἀνοίξει τὰ μάτια σου καλὰ νὰ τὴν ἰδῆς,
ἀόρατος εἰς τοὺς Ρωμηοὺς, ἀλλοῦ δὲ ὀρατὴ,
καὶ δύο τέταρτα σχεδὸν ἐκάστη θὰ κρατῇ.
- Φ.— Ἄλλ' ὅμως ἂν καλῶς μετρᾷς κί ἐκ τῶν σημείων κρί-
καὶ μίαν ἐκλείψιν θαρρῶ θὰ ἔχωμεν Σελήνης. [νῆς
- Π.— Τί ἄλλο ἀνεκάλυψες;
- Φ.— Μακρύτερον κομήτην
καθὼς τῶν Τσάτσων, Περικλῆ, τὴν φημισμένην μύτην.

Π.—Νά! τὸν διέκρινα κι' ἐγὼ εἰς τοῦρανοῦ τὸ στῶμα.

Φ.—Εἰς τοὺς αἰθέρας χάνεται τὸ φωτεινόν του σῶμα,
ἡ δὲ οὐρά του ἔρχεται τρεχάτη 'στὰ ἐδῶ...

Π.—Δός μου τὸ τηλεσκόπιον καλὰ νὰ τὴν ἰδῶ...

Πῶ! πῶ! οὐρά!... 'στὰ χερίά μου ἂν πέση, βρὲ σαλιάρη,
μ' αὐτὴν θὰ τρώῃ 'στὸ ἐξῆς ἡ ράχη σου στηλιάρι.

Φ.—Καὶ ὁ κομήτης, Περικλῆ, τί λέγεις πῶς σημαίνει;

Π.—Ξέρω κι' ἐγὼ... εἰς ἔκστασιν ὁ νοῦς μου ὅλος μένει.

Φ.—Ἐὰν κομήτης, Περικλῆ, ἐφάνη 'στὰ οὐράνια
θὰ 'πῆ πῶς θὰ γενοῦν πολλὰ περίεργα καὶ σπάνια.

Π.—Τί ἐννοεῖς;

Φ.—

Πῶς τάχατε ὁ Βασιλεὺς ἔμπορεῖ
γενναιοτάτας δωρεὰς εἰς τὸ ἔθνος νὰ δωρῇ
καὶ νὰ μοιράζη ἀφειδῶς εἰς ὅλους χαρτζηλίκι,
χωρὶς ἀμπελοχώραφα νὰ πέρη τοῦ Μπουλίκη.
Πῶς εἴμπορεῖ καὶ ὁ Τσιγγρός, ὁ Χιώτης ὁ χρυσός,
περὶ τῶν μεγαλείων τοῦ νὰ μὴ λάλῃ ποσῶς
καὶ νὰ μὴ λέγη, Περικλῆ, χωρὶς καμμὶαν ἀνάγκη,
τί τοῦ κοστίζει ὁ σουπὲς καὶ κάθε του σπαράγγι.
Πῶς εἴμπορεῖ νὰ μὴ συμβῆ κατάχρησις καμμία
εἰς ὅλα τὰ δημόσια Ἑλληνικὰ Ταμεῖα,
πῶς εἴμπορεῖ νὰ μὴν ἰδῆς εἰς τὸ ἐξῆς κανένα
μὲ ψεύτικα νομίσματα καὶ πλαστογραφημένα,
πῶς εἴμπορεῖ νὰ μὴν ἰδῆς ψοφήμια εἰς τοὺς δρόμους
καὶ νὰ μὴν ἔρχεται ὁσμὴ ἀπὸ τὰς ὑπονόμους,
πῶς εἴμπορεῖ νὰ πωληθοῦν καὶ οἱ ὁδοστρωτῆρες,
πῶς εἴμπορεῖ νὰ μὴ βαροῦν τραμποῦχο οἱ κλητῆρες,
πῶς εἴμπορεῖ χωρὶς σκυλιὰ νὰ ζήσῃ ὁ Σταμούλης
ἢ τῆς Πεντέλης τὸ νερὸ νὰ φέρῃ καὶ ὁ Σούλης,
νὰ μὴν οὐροῦν 'στὴν πόρτα σου ἔμπρὸς οἱ παροδίται,
νὰ λείψουν δὲ διὰ παντὸς οἱ τόσοι λωποδύται

καὶ ὁ καθεὶς τὸ σπῆτί του ἐλεύθερα ν' ἀνοίγη,
πῶς οἱ μανάβηδες ἔμπορεῖ σωστὸ νὰ ἔχουν ζύγι,
πῶς εἰμπορεῖ κι' οἱ ἔμποροι νὰ μὴ σὲ τρῶν' στὸ ροῦπι,
πῶς ὁ Μαθιόπουλος ἔμπορεῖ νὰ πάη στὸν Τρικούπη,
ὁ δὲ παχὺς Παππαλουκάς καὶ ὁ ἰσχνὸς Ζιλιώτης
νὰ γίνουν πρωτοσύμβουλοι τοῦ ἴσου ἐν τοῖς πρώτοις,
πῶς ὁ Τρικούπης εἰμπορεῖ, μεγάλα πλούτη ψάλλων,
νὰ μὴ μᾶς βάλῃ ἔξαφνα κανένα φόρον ἄλλον,
πῶς εἰμπορεῖ ὁ Θεωρῆς μὲ κάθε πατριώτην
τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν νὰ μὴ καλῆ προδότην,
ἢ νὰ γεμίσουν μ' αἴσθημα τῶν βουλευτῶν τὰ στέρνα
κι' αὐτὸ τὸν χρόνον ἡ Βουλὴ νὰ μὴ γενῆ ταβέρνα,
νὰ παύσῃ καὶ τὸ ἔξαλλον ἐκάστου Ἡμετέρου
καὶ ὁ Λεβίδης πρόσωπον νὰ πᾶξῃ Ροβεσπύερου,
πῶς εἰμπορεῖ στὸν στροβίλον μιᾶς ἀνεμοσάλλης
Πρωθυπουργὸς τρικούβερτος νὰ γίνῃ καὶ ὁ Ράλλης,
πῶς εἰμπορεῖ κι' ὁ Μιλιῆς καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
πιστὸς νὰ μείνῃ ὀπαδὸς εἰς ἓνα κόμμα μόνον,
πῶς εἰμπορεῖ κι' ὁ Πρόεδρος Αὐγερινὸς ὁ πάνυ
εἰς ὅλους τοὺς Τρικουπικοὺς τραπέζια νὰ μὴν κάνῃ,
πῶς οἱ πατέρες πιθανὸν εἰς ἔργα νὰ προβοῦν
καὶ ἡ δασκάλαις πῶποτε νὰ μὴν ἐργολαβοῦν,
πῶς εἰμπορεῖ κι' ὁ Φιντικλῆς νὰ τρέχῃ δίχως σάλι
καὶ εἴκοσι συγγράμματα κατὰ σειρὰν νὰ βγάλῃ,
ὁ Πύρλας νὰ μὴν φαίνεται μὲ τὸ στακτὶ καπέλο,
νὰ δῆς μὲ γένεια μπόλικα καὶ τὸν Σπανὸ Σεμτέλο
καὶ νὰ ξουρίζεται κι' αὐτὸς μ' Ἑγγλέζικο ξουράφι,
πῶς εἰμπορεῖ καὶ ὁ Ψιακῆς ποτὲ νὰ μὴν τὰ βᾶφῃ,
πῶς λούσα ἡ Μαρκόλφαις μας ἔμπορεῖ νὰ μὴ γυρεύουν
καὶ σύντροφο νὰ μὴ ζητοῦν ἐκείναις ποῦ χηρεύουν,
πῶς εἶναι πιθανότατον καὶ μερικοὶ μεγάλοι
νὰ μὴ φανοῦν μὲ κέρατα βωδίσια στὸ κεφάλι,

πῶς εἰμπορεῖ ἐγγράμματος νὰ γίνη καὶ ὁ κλῆρος
καὶ οὔτε νὰ κυλίεται ἴσθον βόρβορον ὡς χοῖρος,
τοὺς καλογήρους γυναικὸς σκιά νὰ μὴ ταράττη
καὶ νὰ μὴ κλέπτουν τὰς Μονὰς οἱ παχυμουλαράτοι,
οἱ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι νὰ μὴ περνοῦν τὰς ὥρας
μὲ συγγενεῖς ἀνεψιάς κί ὠραίας ψυχοκόρας,
νὰ παύσῃ θέλων στέφανον μαρτυρικόν κί ὁ Λάτας,
τῶν δικηγόρων ἢ πληθὺς νὰ μὴ ζητῆ πελάτας,
δημόσια οἰκόπεδα νὰ μὴ διεκδικοῦνται,
οὐδέποτε οἱ ἔνορκοι νὰ μὴ δωροδοκοῦνται,
ἢ νὰ μὴν κόβουν τὰ χαρτιὰ γενναῖοι σπιρουνάτοι
καὶ νὰ μὴ βάζουν τὸ σπαθὶ ποτέ των ἀμανάτι,
νὰ μὴν εὐρῆ ἀγάλματα ὁ βέκτης Καββαδίας,
μεταρρυθμίσεις νὰ γενοῦν στοὺς κλάδους τῆς παιδεί-
ν ἄνοιξη πᾶσαν πύλην τῆς καὶ ἡ Ἀκαδημία [ας,
νὰ εἰσελθῇ ἐν βοῇ πανσφῶν πανσπερμιά,
νὰ τρέχῃ γνῶσις, Περικλῆ, καὶ μέσ' ἀπ' τὸ βραχίσου,
ὁ Σπῆμαν αἴφνης τὴν μορφήν νὰ λάβῃ τοῦ Ναρκίσσου,
ἐσὺ τὴν ρώμην ἔξαφνα τοῦ Αἰάντος νὰ πάρῃς,
ὁ Μιστριώτης νὰ γενῆ ὡς Ἀδωνις ἢ Πάρις,
ἐν μέσῳ δὲ πολυπληθῶν ἐκ κυριῶν ὀμίλων
νὰ τὸν ἰδῆς προσφέροντα τῆς ἔριδος τὸ μῆλον,
πῶς ὁ Φιλήμων εἰμπορεῖ μὲ πατριώτου πόνον
νὰ μὴ λαλῆ μὲ τὰς σκιάς τῶν εὐκλεῶν προγόνων
καὶ νὰ μὴ βλέπη ἔξυπνος στοῦ οἴστρου του τὸν σάλον
δεξαμενάς εἰς τὸν Τρελλὸν καὶ πύργους ἐκ χρυστάλ-
πῶς εἰμπορεῖ ν' ἀκούσωμεν Σειρήνων συναυλίας, [λων,
πῶς εἰμπορεῖ καὶ τὸ νερὸ νάλθῃ τῆς Στυμφαλίας,
πῶς εἰμπορεῖ καὶ ὁ αἰὼν νὰ ἔλθῃ ὁ χρυσός,
νὰ πλημμυρήσῃ ἔξαφνα κί ὁ πάλοι Ἴλισσός,
νὰ καθαρῖσῃ μὲ νερὰ ἢ μιὰ καὶ ἄλλη βοῦτα,
τὸν Δέλη καὶ τὸν Μαυρουδῆνὰ δῆς χωρὶς τὸν Σγούτα,

νὰ κενωθοῦν αἱ Φυλακαὶ καὶ νὰ μὴ μείνη μία,
 νὰ μὴν εὐρίσκησ ἔχθετα εἰς τὰ Βρεφοκομεῖα,
 οἱ Ἕλληνες γιὰ σκοτωμοὺς νὰ μὴ λυσομανοῦν
 καὶ σὰν Ἑγγλέζοι σπληνικοὶ νὰ μὴν αὐτοκτονοῦν,
 νὰ μὴν κρατοῦν ἀπάνω των κουμπούρια καὶ μαχαίρια
 καὶ ὅπου ἀνταμόνονται νὰ σφίγγουνε τὰ χέρια
 καὶ ὅλοι νὰ φιλούμεθα μὲ χρῦο καὶ μὲ ζέστη
 καὶ ν' ἀντιχαιρετώμεθα μὲ τὸ Χριστὸς ἀνέστη,
 πῶς εἴμπορεῖ θυμίαμα νὰ μὴ ζητῆ κανεὶς
 καὶ μέσα εἰς τὸ σπῆτί του νὰ μένη ἀφανῆς
 καὶ οὔτε νὰ βαπτίζεται ὁ κάθε Καραβίδας
 διάσημος κί' ἐπίσημος εἰς τὰς ἐφημερίδας,
 πῶς εἴμπορεῖ παράσημα κανεὶς νὰ μὴ θηρεύη,
 οὔδὲ τὸν Μεγαλόσταυρον ὁ Χιώτης νὰ γυρεύη,
 πῶς εἴμπορεῖ καὶ ἡ Ροζοῦ τὴν κάλτσα τῆς νὰ πλέξη
 χωρὶς πᾶτε γιὰ κόμματα εἰς τὸ φτερό νὰ στέκη,
 πῶς εἴμπορεῖ νὰ μὴν ἐβγοῦν ἐφημερίδες κί' ἄλλαι,
 πολιτικαί, σατυρικαί, μικραὶ τε καὶ μεγάλαι,
 νὰ παύση πλέον κί' ὁ Ρωμῆος καὶ καθ' ἐφημερίς,
 νὰ δώση πέντε φάσκελα ἰστοῦς στίχους κί' ὁ Σουρῆς,
 τῆς Πέμπτης τὰ ποιήματα ν' ἀφήσῃ καὶ ὁ Κόκκος,
 νὰ δίνη ὁ Διάγγελος τὸ χρῆμά του ἀτόκως,
 νὰ παύση γράφων φλύακας καὶ ὁ Κορομηλᾶς,
 καὶ σὺ νὰ παύσης ἰστὸ ἐξῆς μαζί μου νὰ μιλάς,
 ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, ἀνέλπιστα νὰ ἔρω
 κατὰ τῆς Ἄνδρου τὰ νερὰ κανένα θησαυρὸ
 καὶ τότε πᾶς κί' ὁ Φασουλῆς, τῶν δρόμων ὁ ἐπαίτης,
 νὰ γίνη μεγαλείτερος τοῦ Χιώτη εὐεργέτης,
 παρέχων τὰ ἐλέη του εἰς τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα,
 καὶ νὰ μὴν τρέχη ἰστοῦς χοροὺς μὲ δανεικὴ βελλάδα.
 Αὐτὰ προλέγει ἕκαστος ἀλάνθαστος προφήτης,
 αὐτὰ καὶ ἄλλα σπάνια σημαίνει ὁ κομήτης,

ποῦ ἂν θελήσω νὰ τὰ ἴπῳ εἰς σὲ λεπτομερῶς
χρειάζεται καὶ ὄρεξις καὶ τόπος καὶ καιρός.
Καὶ τῶρα σήκω, Περικλῆ, καὶ βάστα τὸ φανάρι
νὰ δούμε πόσα θὰ γενοῦν τὸν μῆνα τὸν Γεννάρη.

Β'.

Π.— Ἡ Βασίλισσα ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία.

Φ.— Ἐν ἑνὶ Παλάτι γίνεται μεγάλη φασαρία
καὶ σκέπτεται ὁ Βασιλεὺς μὲ ὕφος σοβαρὸν
ἂν πρέπη τῆς Πρωτοχρονίας νὰ δώσῃ τὸν χορὸν,
γιατὶ ἐξώδεψε πολλὰ στοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του
καὶ ἠλαττώθη ὅπως οὖν τὸ ἔσοδον τοῦ πλούτου.

Π.— Ἀρχίζουτε τῆς τράπουλας τὰ τυχερὰ παιχνίδια.

Φ.— Ἡ γὰρ αἰὶς κάμνον ἔρωτας ψηλαὶ στὰ κεραμίδια
καὶ μὲ τὰ νιαουρίσματα διαβαίνουν τὴ νυχτιά...

Π.— Ὁ τῆς Βουλῆς Αὐγερῖνος κερδίζει στὰ χαρτιά
καὶ βγάζει ὅσα ἔκαμε τραπέζια ἕως τώρα,
ἐφ' ᾧ καὶ στέλλει στοὺς πιστοὺς τοῦ Ὑπουργείου δῶ-

Φ.— Ἐν σύνταγμα λωποδυτῶν ἀπ' ἔξω ἀριβάρει. [ρα.]

Π.— Καὶ τῶρ ἄς δούμε, Φασουλῆ, τὸν μῆνα τὸν Φλεβάρη.

Γ'.

Φ.— Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω ἰσοπέδῳ
καὶ φόροι ἐπιβάλλονται τὰ μάλα ἐπαχθεῖς.

Π.— Κάθε φαρᾶς ἀξένοιαστος στὴ βάρκα του χορεύει
κι ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἀριστεροῦς ψαρεύει.

Φ.— Παντοῦ γιὰ Διαπύλια καὶ τέλη ὁμιλοῦν.

Π.— Τὰ μαγαζιά των ἑξαφνα οἱ ἔμποροι σφαλοῦν,

κι' ὅσαις σκοτόνουν τὸν καιρὸ εἰς τὰ Ἐμπορικὰ
θρηνοῦν μ' ἐπιφωνήματα πολὺ σαρακτικά.

Φ.—Εἰς τὴν Βουλὴν σκοτόνονται γιὰ τὰς Περιφερείας.

Π.—Τσακόνεται καὶ ἡ Ροζοῦ μὲ μερικὰς κυρίας.

Φ.—Πᾶς βουλευτὴς ἐγείρεται, ἀνάπτ' ἡ παρεΐά του,
καὶ πληγωμένη φαίνεται ἡ περιφέρειά του.

Π.—Ὁ κύριος Κουκούλεζας τῆς βρέχει τοῦ Λεβίδη.

Φ.—Ἡ Ζανταρὰς ἡ ξακουστὴ ἀπάγει τὸν Ροΐδη.

Π.—Ἀργία καὶ κατάλυσις, ἀνοίγει τὸ Τριῶδι,
κι' οἱ μασκαράδες χαίροντες σηκόνονται ἔσθ' ἰσθίον.

Φ.—Καθένας κάνει σπῆτι τοῦ πολὺ σπουδαῖο μπάλο
καὶ γίνετ' ἓνα μπάλ ντ' ἀγφάν ἔσθ' ἰσθίον μεγάλο,
καὶ προσκαλοῦνται οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι γύφτοι
καὶ Τουρκογύφτισσαι παλαιοὶ ἀπὸ τὸν Ποδονίφτη.

Π.—Ὁ Καραγκιόζης ζῶνεταί με ἄριστος Ἀρμοδίου.

Φ.—Εὐρίσχετ' ἓνα ἔχθετον εἰς τὴν ἑσθὸν Ἀρμολοῦ.

Π.—Ἀσφάλεια επικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Φ.—Πενήντα φόνοι γίνονται εἰς μιαν μόνων ὥραν.

Π.—Ἐνα κουτάλι κλέπτεται τοῦ βασιλείου οἴκου.

Φ.—Τρεῖς λωποδύται πιάνονται ἐπὶ σπῆτι τοῦ Σταίχου.

Π.—Ἐλευθερίαν ἔστους τρελλοὺς ὁ Τσιριγώτης δίνει.

Φ.—Καὶ τὼρ ἄς δούμε, Περικλῆ, τὸν Μάρτη τί θὰ γίνῃ.

Δ'.

Π.—Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω ἔσθ' ἰσθίον Κριόν.

Φ.—Μεγάλῃ ἀναστάτῳσις τῶν περιφερειῶν.

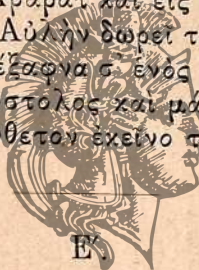
Π.—Ἐυπνᾶ μὲ τὴν Σαρακοστὴν ἐκάστη περιφέρεια,
ἐκπέμπει δὲ διάφορα νυχθημερὸν ἀέρια
ἀνευ χυμοῦ καὶ γεύσεως καθὼς τὸ ὑδρογόνον...

Φ.—Ἀρχὴ νηστείας, προσευχῆς καὶ ψυχικῶν ἀγώνων.

- Π.—Δὲν ξέρει κάθε νηστικὸς τί διάβολο νὰ φάγη.
Φ.—Ὁ κύριος Θεόδωρος τὴν ἑορτὴν τοῦ ἄγχι
καὶ δέχεται ἀπὸ πολλοὺς κὶ ἀπὸ τὸν Καραπάνον
στεφάνου, ἄνθη τῶν ἀγρῶν, καὶ δέσμας ἐκ λαχάνων.
Π.—Τοῦ Ὑπουργείου λέγεται συμπλήρωσις θὰ γίνη.
Φ.—Ποζάρει ὁ Σιμόπουλος καὶ ξεροκαταπίνει,
μὰ πάλι χάνει ὁ πτωχὸς ταυγά μὲ τὸ καλάθι...
Π.—Νά! ἡ ἁγία ἑβδομάς καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη.
Φ.—Εἰς τοὺς ναοὺς τῶν εὐσεβῶν τὸ πλῆθος μπαινοβγαί-
Π.—Τῆς Σύρου ὁ Μεθόδιος ἔστυν Γολγοθᾶ πηγαίνει, [νει.
ὁ Παρασκευαΐδης δέ, ὁ μέγας πεζοπόρος,
πάει πεζὸς ἐπὶ Ἀραράτ καὶ εἰς τὸ Ἅγιονόρος.
Φ.—Ὁ Χιῶτης ἔστην Αὐλὴν δωρεὶ τὰ Δώδεκα Βαγγέλια.
Π.—Ρουκέτα πέφτει ἔξαφνας ἐνὸς βραχᾶ τὰ σκέλια.
Φ.—Μακράκης ὁ Ἀπόστολος καὶ μάλα νουεχὴς
ἀρνείται τὸ τρισύνθετον ἐκεῖνο τῆς ψυχῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- Π.—Πάσχα, ὁ μόσχος ἄφθονος, φιλήματα, χαρά,
καὶ μόνον οἱ ἀριστεροὶ βαροῦν τὸν ταμπουρά.
Φ.—Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω εἰς τὸν Ταῦρον
καὶ κουτουλοῦν τὰ κούτελα πολλῶν συζύγων γαύρων.
Π.—Μεγάλῃ διαδήλωσις τῶν Δεληγιαννικῶν.
Φ.—Λεβίδης γράφει πρόγραμμα ἐπαναστατικόν.
Π.—Ἐπαπειλεῖται πόλεμος ἐμφύλιος τοῦ κράτους.
Φ.—Μεταρρυθμίσεις γίνονται καὶ εἰς τοὺς ἀποπάτους.
Π.—Εἰς τὴν Ριτσόναν τοῦ στρατοῦ γυμνάσια μεγάλα.
Φ.—Πηγαίνει κὶ ὁ Πρωθυπουργὸς πρὸς τὰ ἐκεῖ καθβάλα.
Π.—Αἰσθάνεται φρικίασιν ἡ τοῦ Σουλτάνου Πύλη.
Φ.—Φθάνει λευκὴ περιστερὰ τὴν νίκην ν' ἀναγγείλῃ.

- Π.—Εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοήν ἡμίονός τις θνήσκει.
Φ.—Ἀρχαίαν περιφέρειαν ὁ Καββαδίας ἔβρισκε.
Π.—Τοῦ Βασιλέως ἕξαφνα δαὸ πετεινοὶ γεννοῦν.
Φ.—Ἀπ' ἔξω εἰς τ' Ἀνάκτορα ζητιάνοι τριγυρνοῦν.
Π.—Ὁ Θεοδωρῆς ἀναχωρεῖ ἀνά τὴν Ἑσπερίαν.
Φ.—Ὁ Τσάρεβιτς μνηστεύεται μὲ τὴν μικρὰν Μαρίαν.
Π.—Φλέγουν καμπόσους Αὐλικούς φιλοδοξίας δίψαι.
Φ.—Καὶ γίνονται ραχητικοὶ ἀπὸ τὸ σκύψε σκύψε.
Π.—Ὁ Σούλης ἄφθονον νερὸν ἐκ τῆς Πεντέλης φέρει.
Φ.—Πιάνουι χταπόδια μερικαῖς ἴστου Ἰλισσοῦ τὰ μέρη.
Π.—Εἰς ὄλα σφριγος, βλάστησις, κι' ἀνοίξεως μαγεία.
Φ.—Πίνει ὁ Δήμαρχος χάσις κι' εὐρίσκ' ὕδραγωγεῖα.
Π.—Ὅλοι καταλαμβάνονται ὑπὸ μελαγχολίας.
Φ.—Καὶ ἄλλη νύφη ἔρχεται πλουσία ἐξ Ἀγγλίας,
οἱ δὲ γαμπροὶ τῶν Ἀθηνῶν τὴν πέρνουνε χαμπάρι
καὶ μὲ τὰ μούτρα ρίχνονται ποῖος να τὴν προτοπάσῃ.
Π.—Τὴν πέρνει ὁ πατέρας τῆς καὶ αὐτοῦ φύγη φύγη.
Φ.—Καινούριο πάλι γίνεται τῆς Ἀλεποῦς κυνήγι.
Π.—Τὸν Δήμαρχον εἰς τὰ ψηλα χονιορτὸς σηκόνει.
Φ.—Ὁ κύριος Γεννήσαρλης τὴν Ἀλεποῦ τσακόνει.
Π.—Εὐρίσκουν κι' ἄλλα ἔχθετα εἰς δρόμους κι' ἀτραπούς.
Φ.—Μονομαχίαι γίνονται περὶ τῆς Ἀλεποῦς.

ΣΤ'.

- Π.—Πρωτομαγιά...ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους φθάνει.
Φ.—Ἡ Φασουλῆ μου φαίνεται πῶς δίδυμα θὰ κάνη.
Π.—Ἐξέρχεται ὁ δήμιος τῶν σκύλων μὲ τὸ κάρον.
Φ.—Ἀρχίζουσι ὀγκανίσματα ἐρωτικῶν γαιδιάρων.
Π.—Μετέωρόν τι φαίνεται εἰς τοὺς Βορείους Πόλους.
Φ.—Γεννᾷ καὶ ἡ γαιδοῦρά μου καὶ κάνει δύο πώλους.

- Π. — Ὁ Δεληγιάννης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν.
Φ. — Νομίζω πῶς ὁ Τσάρεβιτς δὲν πέρνει τὴν Μαρίαν.
Π. — Βρὲ θὰ τὴν πάρῃ, μασκαρᾶ, κι' ἄλλοι θὰ φᾶν τὴν πῆ-
Φ. — Δὲν ξέρεις τί σοῦ γίνεται, μετὰ Χριστὸν προφήτα. [τα...
Π. — Αὐτὸ ἐστὶ πασίγνωστον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
Φ. — Βρὲ πῆγαινε 'στὸ διάβολο, μωρὴ ψευτοφυλλάδα.
Π. — Θὰ σὲ κτυπήσω...

Φ. — Κτύπα με ἀσπλάγχχνως καὶ ἀπόνως,
μὰ θὰ σ' ἀφήσω, Περικλῆ, νὰ προφητεύσῃς μόνος.

Π. — Ἄς ἔχῃς χάρι... λέγε μου καὶ ἄλλας προφητείας.

Φ. — Μεγάλῃ κόσμου κίνησις εἰς ὅλας τὰς πλατείας.

Π. — Ἕνας παππᾶς παχύσαρκος ἐξ ἔρωτος θερμοῦ
αὐτοκτονεῖ ἀναφανδὸν στὸν ὄρμον τοῦ Ἑρμοῦ.

Φ. — Ὁ ἅγιος Πανάρετος ὁ ἐκ τῆς Μεσσηνίας
κάμνει πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀπὸ χειροτονίας.

Π. — Ἡ Ἑβραϊστὴς ἀνίσταται καὶ κατ' αὐτὰς κραυγάζει.
Φ. — Ἡ Περικλῆ με τὴν Παρὲν ἐφαμερίδα βγάξει.

Ζ'.

Φ. — Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω 'στὸν Καρχῖνον
καὶ ὅλοι καρκινοβατοῦν οἱ ἄνθρωποι μ' ἐκείνον.

Π. — Ὡσὰν κουρκοῦτι γίνεται τοῦ καθενὸς ἡ κἀρα.

Φ. — Γκρεμίζεται 'στὸ Σύνταγμα τῶν γάμων ἡ καμάρ.

Π. — Πλαχόνει κάρων δίτροχον δηρὸ τρεῖς στοῦ Ζαχαράτου.

Φ. — Ὁ θεολόγος Δαμαλᾶς ἀρχίζει τὰ λουτρά του.

Π. — Στὸν Φαληρέα ἔρχονται πολλοὶ ἐκ τῆς Καλκούτας.

Φ. — Ἀρχίζει τὸν περίφημον συνοικισμόν ὁ Σγούτας.

Π. — Οἱ τοῦ Φαλήρου κάτοικοι πολλὰ γιὰ τοῦτον λένε.

Φ. — Ἀγοραστὰι καὶ μέτοχοι τὰ χρήματά των κλαῖνε.

Π. — Εἰς τὰ λουτρά τῶν κυριῶν προβάλλει καρχαρίας.

Φ. — Γεμίζει τὸ παράλιον ἀπὸ γυμνάς κυρίας.

- Π.—Εἰς τὰ θαλάσσια λουτρὰ πολλοὶ μὲ κára τρέχουν
καὶ κολυμποῦν γιὰ ὄρεξι, ἐνῶ ψωμί δὲν ἔχουν.
Φ.—Οὐρητηρίων ζέφυρος ἀπὸ παντοῦ φυσᾷ.
Π.—Μὲ φόλα φαρμακεύεται ὁ σκύλος τοῦ Κρασσᾶ.
Φ.—Πολλοὶ γαμπροὶ ἐργολαβοῦν μὲ τὰς ἀπίστους Φρύ-
Π.—Ὁ Σγούτας χάνετ' ἐξαφνα μὲ δύο μπαλαρίνας. [νας.

Η'.

- Φ.—Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἴστον Λέοντα ἐπάνω
κι' ἐγὼ πηγαίνω ἐξοχή, βρὲ Περικλῆ, νὰ κάνω.
Π.—Πεπόνια καὶ κορόμηλα καὶ κούμα τοῦ Ἥλιου
καὶ σέρνονται κοψίματα παντοῦ τοῦ Βασιλείου.
Φ.—Παθαίνει ἀπὸ ἴκτερον ὁ Λάμπρος ὁ Μιχάλης.
Π.—Πίνεται Χάμλετ σκυθρωπὸς κι' ὁ Τέλης ὁ Πιέτσάλης.
Φ.—Ὁ κύριος Κοντόσταυλος στὸ Φάληρον ρεμβάζει.
Π.—Παυλίδης ὁ Ἑβραϊστῆς αὐγὰ στῆς κλώσσαις βάζει.
Φ.—Εἰς τὰς Ἀθήνας πάμπολλοὶ περιηγήσεις ξένων.
Π.—Περιπατεῖ ἴστο Ζάππειον πληθὺς ἐγγαστρομένων
καὶ πέρνει ἀραπόσταρα ψημένα τοῦ γαλάτου...
Φ.—Ὁ κόσμος δὲν εὐρίσκεται καθόλου ἴστα καλά του.

Θ'.

- Φ.—Ὁ Ἥλιος προσέρχεται κοντὰ εἰς τὴν Παρθένον,
αἱ δὲ παρθένοι φαίνονται μὲ βλέμμα ἐξημμένον.
Π.—Σοφία ἢ Πριγκήπισσα μὲ ὕμνους κι' Ὡσαννὰ
τοῦ Διαδόχου τοῦ κλεινοῦ διάδοχον γεννᾷ.
Φ.—Εἰς δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ ἀπάγει πέντε δρούλας.
Π.—Εἰς τὴν Εὐτέστην παίζεται ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας».

- Φ.—'Απ' τὸ Παρίσι ἔρχεται ὁ Κορωνιὸς ὁ γλάρος.
Π.—Τοῦ Διαδόχου γίνεται καὶ ὁ Τσιγγρὸς κουμπάρος.
Φ.—Εἰς τοῦ Κωστάκη φοβερὸς γιὰ μιὰ κυρὰ καυγᾶς.
Π.—Φοιτᾷ' στὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν κι' ὁ γέρο Καλλιγᾶς.
Φ.—'Ένας μεγάλος ἔμπορος ἐξαίφνης μουφλουζεύει.
Π.—Κυρία τις 'στοῦ Πατσιφᾶ ἐπανωφόρια κλέβει.
Φ.—Σεῖσμος συμβαίνει τρομερὸς εἰς τὸ Γαϊδουρονῆσι.
Π.—'Στὴν Τῆνο πλῆθος παλαβῶν τραβᾷ νὰ προσκυνήση.
Φ.—Σῦκα πολλὰ μοῦ φαίνεται θὰ ἔχωμεν κι' ἐφέτος.
Π.—Τσακόνει μὲ τὰ γκίστρι του μιὰ φώκια ὁ Ρωσσέτος.

- Φ.—'Ο Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω 'στὸν Ζυγόν.
Π.—Μετροικεσίας ἄρχεται δυσφόρητος ἄγων.
Φ.—Κάρα παντοῦ, χαμάληδες, ὁ κόσμος ἀλαλάζει,
κι' ὁ Βασιλεὺς τὸ σπητὶ του μονάχα δὲν ἀλλάζει.
Π.—'Στοὺς δρόμους ὄλους ἐπιπλασκουπίδια καὶ κουρέλια.
Φ.—Οἱ διαβάται σκουντουφλοῦν 'στῶν μούστων τὰ βαρέλια.
Π.—Μετὰ τοῦ Βίσμαρχ ὁμιλεῖ σπουδαίως ὁ Καλνόκυ.
Φ.—Μία Γαλλίς ἀπάγεται ἀπὸ τὸν Θεοτόκη.
Π.—Κρημνίζεται ἡ πρόσοψις ἑνὸς οὐρητηρίου.
Φ.—Παθαίνει ἀνεμοβλογιὰ ὁ Χατζῆ-Δημητρίου.
Π.—Σάλος πολὺς ἐπικρατεῖ 'στὴν θάλασσαν τῶν πάγων.
Φ.—Σεμτέλος ὁ Λατινιστῆς παθαίνει τριχοφάγον.
Π.—Συχναὶ δασῶν πυρκαϊαὶ καὶ κοπετὸς καὶ θρῆνος.
Φ.—Τρεῖς θεῖους του κληρονομεῖ ὁ χημικὸς ὁ Κρίνος.

ΙΑ'.

- Π.—'Ο Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω 'στὸν Σχορπιό.
Φ.—Βγαίνουν μπαλτάδες 'στὴ Βουλῆ σὰν νᾶναι χασαπιό.

- Π.—Εἰς χρόνους εὐρισκόμεθα τὰ μάλα σοβαροῦς.
Φ.—Ἀποχωρεῖ ὁ Θεόδωρος μὲ τοὺς ἀριστεροῦς.
Π.—Τοῦ καθεστῶτος ἀλλαγὴν γυρεύει πᾶς ἀντάρτης.
Φ.—Τοὺς δέχεται ἰστὸ σπῆτί του ὁ βουλευτὴς τῆς Ἀρτης,
ἀλλ' ὅμως σβύνει ἕξαφνα τῆς σάλας του τὰ φῶτα
γιατὶ τοῦ τρῶνε ἀρκετὰ σὲ τσαὶ καὶ πισχότα.
Π.—Ὁ Λεμονῆς τὴν ὄψιν του μὲ κοκκινάδι βάφει.
Φ.—Περὶ ἀποκεντρώσεως ὁ Φλογαίτης γράφει.
Π.—Σφραγίζονται παράθυρα καὶ θύραι τῆς Βουλῆς.
Φ.—Μετακομίζουσι εἰς αὐτὴν τοὺς σταύλους τῆς Αὐλῆς.
Π.—Ὁ σὶρ Χαρίλαος φορεῖ ἕψηλότερα φωκόλα.
Φ.—Κι' ἀπάνω του φορτόνεσι τὰ Ἰπουργεῖα ὅλα.
Π.—Τοῦ κάκου ὁ Συμόπουλος προσμέν' Ἰπουργιλίχι.
Φ.—Δίνουν τὸν Μεγαλόσταυρο ἰστὸν Σταῦρο τὸν Μπου-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- Φ.—Ὁ Ἥλιος εὐρίσκεται ἀπάνω ἰστὸν Τοξότην.
Π.—Τοξεύει ὁ Θεόδωρος τῆς Κρήτης τὸν προδότην.
Φ.—Τοῦ ἔθνους κλαίει ὁ καθεὶς τὰς ἐπαράτους τύχας.
Π.—Τελειώνει τὸν ὑπόγειον ὁ Στεφανῆς ὁ Ψύχας,
ἀλλ' ἕξαφνα σηκόνονται οἰκοπεδεῦχοι τόσοι
καὶ ὅλοι τὰ οἰκόπεδα ζητοῦν νὰ τοὺς πληρῶσι.
Φ.—Ἐμπόρων διαδήλωσις κατὰ τοῦ Ἰπουργεῖου.
Π.—Αἰτήσεις γίνονται πολλαὶ περὶ διαζυγίου.
Φ.—Ταράσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ κύριος Ραΐσης.
Π.—Τρικούπης παρὰ τοῦ Βισμάρκ ζητεῖ διασαφήσεις.
Φ.—Οἱ κτηματῖαι ρίχνονται ἰστὸν Στεφανῆ τὸν Ψύχα
κι' ἀπάνω ἰστὴ φαλάκρα του δὲν τοῦ ἀφίνουσι τρίχα.
Π.—Κατὰ τῶν φόρων ἰστὰς ὁδοὺς κι' ὁ Κῶστας ρητορεύει.
Φ.—Ὁ Σταΐκος τὴν τόμπολαν παντοῦ ἀπαγορεύει.

- Π.—'Ανοίγουν χαρτοπαίγνια εἰς πᾶσαν συνοικίαν.
Φ.—Καλοῦν εἰς ἐπιστράτευσιν τὴν πρώτην ἡλικίαν.
Π.—Ψευδῆ χαρτονομίσματα ἔστον Ἄστου καὶ ἀλλοῦ.
Φ.—Καὶ ὁ Γαλιάτσας πηλαλεῖ μετὰ τοῦ Ροῖλοῦ.

ΠΓ'.

- Π.—'Επάνω ἔστον Αἰγόκερω ὁ Ἥλιος σιμόνει.
Φ.—Ἐπὶ τὸν Πόρο καὶ ἔστιν Ἀγορὰ δὲν ἔβρισκεται λεμόνι.
Π.—'Αναβρασμὸς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ σπέρματ' ἀνταρσίας.
Φ.—Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔρχεται ὁ Σάχης τῆς Περσίας.
Π.—Ὁ Δήμαρχος τὸν πρόσφωνει μετὰ δάδα καὶ πυρσόν,
σύρων ὀπίσω τὴν πληθὺν τῶν λουστρων τῶν Περσῶν.
Φ.—Ἰψοῦται ἔστιν Ἀκρόπολιν σημεῖα Περσικῆ.
Φ.—Παράσημα τοῦ Ἰσπαχάν ζητοῦν οἱ Αὐλικοί.
Φ.—Μεγάλος ἐνθουσιασμός τοῦ γυναικείου φύλου.
Π.—Ὁ Κόκκος παίζει πρὸς τινὰ τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύ-
Φ.—Ὁ Καββαδίας τοῦ μιλεῖ περὶ τοῦ Μαραθῶνος. [λου.
Π.—Ὁ Σάχης μένει ἔκθαμβος ἐμπρὸς τοῦ Παρθενῶνος.
Φ.—Θερμὸς Φιλέλληνη γίνεται καὶ σύμμαχος καὶ βλάμης.
Π.—Αἱ σχέσεις εἶναι φιλικαὶ μετὰ ὅλας τὰς Δυνάμεις.
Φ.—Ὁ Χιώτης γιὰ παράσημο τοῦ γίνεται κουνούπι.
Π.—Ὁ Σάχης ἐπισκέπτεται τὸ σπήτι τοῦ Τριχούπη.
Φ.—Ὁ κύριος Θεόδωρος λαλεῖ κατὰ τοῦ Σάχη.
Π.—Κι' ὅλ' ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν ἔχει ἔστον στομάχι.
Φ.—Τὸν Σάχην κλέπτει καθ' ὁδὸν σπουδαῖος λωποδύτης.
Π.—Ἡ Ἐξουσία ἐρευνᾷ ἐν ὅλῃ τῇ σπουδῇ τῆς.
Φ.—Ὁ Φῶν ὁ τετραπέρατος μυρίζεται τὸν κλέφτη.
Π.—Εἰς τοῦ Τσιγγροῦ τὸ θέατρο πολὺ κυνήγι πέφτει.
Φ.—Εἰς ζωοκλέπτης γίνεται τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίας.
Π.—Σουφρόνεται ἡ Ἀθηναῖα ἐκ τῆς Ἀκαδημίας.

Φ.—Μένει μονάχος κι' ἔρημος ὁ πάγγυμνος Ἀπόλλων.

Π.—Ἡ ἀναιδὴς γυμνότης του κινεῖ τὴν μῆνιν ὄλων.

Φ.—Σκεπάζουν με συκόφυλλα τὰ κρύφιά του μέλη.

Π.—Μόνος ὁ Σλῆμαν τὸν θεὸν θεόγυμνον τὸν θέλει.

Φ.—Δὲν βλέπω ἄλλο τίποτα ἐγὼ πρὸς τὸ παρόν,
ἀλλὰ κι' ἂν γίνῃ, Περικλῆ, δὲν εἶναι σοβαρόν.
Καὶ τώρα, βλάμη, ἀναψε τὴν ξύλινή σου πίπα
καὶ ἄκουσε νὰ σοῦ εἰπῶ αὐτὰ ποῦ δὲν σοῦ εἶπα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔ'.

Φ.—Σὰν τί φρονεῖς, βρὲ Περικλῆ, ὁ κόσμος πῶς θὰ γίνη;

Π.—Λίγο μὲ μέλει, Φασουλῆ, ρουθοῦνι ἂν δὲν μείνη.

Φ.—Ἐγὼ τὰς δέλτους τὰς σοφὰς τῶν μάντεων ἀνοίγων

πιστεύω πῶς ὁ Ἥλιος ὀλίγον κατ' ὀλίγον

θὰ χάσῃ τὴν θερμότητα ποῦ ἔχει πρὸ αἰῶνων

καὶ δὲν θὰ στέλλῃ πλέον φῶς στὴν σφαῖραν τῶν κλαυθ-

Τότε δὴ τότε κοπετὸς κὶ ὀλολυγμὸς πολὺς, [μῶνων.

θὰ ρίψουν τὰς πορφύρας των χαμαὶ οἱ βασιλεῖς, [πτουν,

εἰς τοὺς σκηπτούχους Καίσαρας οἱ δοῦλοι δὲν θὰ κύ-

ὑπὸ τὴν γῆν οἱ ἄνθρωποι τὸν πλαῦτον δὲν θὰ κρύπτουν,

θὰ λείφουν πόλεμοι δεινοί, στρατεύματα καὶ στόλοι,

οἱ δὲ φιλόσοφοι τῆς γῆς κὶ οἱ νομοθέται ὅλοι

θὰ παύσουν νόμους γράσονται καὶ εἰς τοὺς δύο Πόλους,

διὰ τὰ δρέψωμεν ἡμεῖς ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

θὰ σβύσουν τὰ προνόμια κατ' ἅπασαν τὴν κτίσιν

καὶ θὰ ταχθῶμεν ἅπαντες εἰς μίαν μοῖραν ἴσην,

καὶ κόσμους θὰ ζητήσωμεν καὶ χώρας θερμότερας

καὶ θὰ μεταναστεύσωμεν ἑστῶν Τροπικῶν τὰς σφαίρας,

ποῦ ἄπειρα μικρόβια ὡς ἄμμος τῆς θαλάσσης,

μὲ τὰ ὁποῖα τρέφεται μυστηριώδης πλάσις,

ἀόρατα καὶ ἄγνωστα πρὸ χιλιάδων χρόνων

διὰ προνοίας θαυμαστῆς καὶ συνεχῶν ἀγῶνων

ἐδημιούργησαν ξηρὰς Ἠπείρων ἀπεράντων

πρὸς τελευταῖον ἄσυλον τῶν δυστυχῶν ἀπάντων.

Ἄλλὰ κὶ ἐκεῖ ὁ ἥλιος τὴν γῆν δὲν θὰ θερμαίνη,

κὶ ἐκεῖ τὸ πᾶν κατάξηρον καὶ φύσις παγωμένη,

οὐδὲ πυραὶ καὶ κλίβανοι καὶ πάντα τὰ ὀπτά,

οὐδὲ ἢ πάλαι κάμινος τῶν παίδων τῶν ἑπτά,

οὐδ' ἄνθρακες παντοδαποί, οὐδὲ ὀπαι κρατήρων,

οὐδὲ Πυριφλεγέθοντες μετάλλων διαπύρων

θά δυνηθοῦν θερμότητα νὰ δώσουν ἐπαρκῆ,
εἰς μάτην δὲ πρὸς θέρμανσιν θὰ τρέχωμεν ἐκεῖ.
Θὰ γίνῃ μαύρη ἔρημος αὐτὸς ὁ κόσμος πλέον,
δὲν θὰ βρυχᾶται ἄγριος ὁ βαθυχαίτης λέων,
ὁ μύρμυξ πολυμέριμνος τροφήν δὲν θὰ συνάγῃ,
θά κρυσταλλώσουν τὰ ρευστὰ καὶ τὰχανῆ πελάγη,
παντοῦ θὰ φέρῃ θάνατον τὸ πνεῦμα τοῦ βορρᾶ,
δὲν θὰ κυλοῦν οἱ χεῖμαρροι ἀφρίζοντα νερά,
οὐδὲ θὰ βλέπῃς τοὺς ἀμνούς σκιρτῶντας ἐπὶ λόφων,
οὐδὲ θ' ἀκούῃς μουσικὴν ρυάκων πολυστρόφων,
οὐδ' ἄσμα ἢ πτερύγισμα πτηνῶν πολυκελάδων,
οὐδ' ἓνα κἄν δὲν θ' ἀπαντᾷς ἐπὶ τῶν δένδρων κλάδον,
οὐδὲ ἀγρὸς πολύκαρπος, οὐδὲ ἀνθοῦσα ράχισ,
οὐδὲ θὰ παίξῃ ἡ Δήμητρα μὲ τὸν χρυσοῦς της στάχεις,
οὐδ' ἄροτρον καὶ βλαστῆραν οὐδὲ Πανὸς αὐλᾶς,
οὐδὲ ἀνθέων κάλυκες καὶ σφρίγος καὶ κλάυσις,
οὐδ' ἀμπελος καλλιθέλαστρος καὶ ἐργατικὴ κυψέλη,
οὐδὲ γλυκεῖα σταφυλῆ, οὐδ' ὀϊνος οὐδὲ μέλι,
οὐδ' ἔρωσ ἀκτινοβολῶν μετὰ τῆς φαρέτραν,
πλουσίαν φέρων βλάστησιν καὶ εἰς τὴν ἀργοῦσαν πέ-
ζωογονῶν τὴν ἀρουραν μὲ τὸ γοργόν του βῆμα, [τραν,
ἐξωραίζων τοῦ παντός τὴν φύσιν καὶ τὸ σχῆμα,
πολύμορφος, πολύχρωμος, μεθῶν, κωμάζων, τέρπων,
καὶ ὑπὸ θάμνους ἀφανῆς καὶ ὑπὸ βοτάνας ἔρπων,
τὸν σπόρον του τὸν γόνιμον εἰς γῆν καὶ πόντον σπεί-
θεὸς θανάτου καὶ ζωῆς δημιουργῶν καὶ φθειρῶν. [ρων,
Ἐγὼ δὲ τότε θὰ εἰπῶ « Ἄς κλίνωμεν τὸ γόνυ...
ὁ ἥλιος ποῦ ἔδιδε τὸ σφρίγος καὶ τὸ φῶς
αὐτὸς ἐκεῖνος σήμερον τὰς σάρκας μας παγώνει
καὶ σύμπας καταστρέφεται ὁ κόσμος ὁ σοφός.
ὦ Κόσμε, εἰς τοῦ Χάρωνος τὸ ἔλεος ἀφήσου...
ἡ μόνη σωτηρία σου ἐν τῇ καταστροφῇ σου.

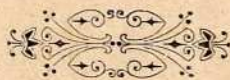

Κι' ἂν νέον θάλπος καὶ ζωὴν ὁ ἥλιος σου δώσῃ
ἀπὸ τὴν μαύρην μοῖράν σου τίς πλέον θὰ σε σώσῃ ;
Εἰς τὰς ἡμέρας ἄλλοτε αἰώνων ἀειμνήστων,
ὁπόταν ἐπροσμένετο δευτέρα παρουσία,
προφῆται ὑφονόμενοι ἐπὶ τῆς μηλωτῆς των
παντοῦ εὐηγγελίζοντο τὴν ἔλευσιν Μεσσία.
Κι' ἐφάνη φῶς ἀνέσπερον εἰς τὴν Ἀνατολήν
κι' ἐβλάστησε ἰκμὰς ζωῆς εἰς τοῦ Χριστοῦ τὸ μνῆμα,
κι' ἀπὸ τὰ χεῖλη, ποῦ πικρὰν ἐρρόφησαν χολήν,
ἐξῆλθε τὸ γλυκύτερον διὰ τὸν κόσμον ρῆμα.
Ἄλλὰ κατέρριψαν πολλοὶ μὲ τοῦ σοφοῦ τὴν πείραν
τὸν στέφανον τῶν ἀκαθῶν ἐπιτοῆς χρυσοῦς του κόμης,
καὶ εἰς τοῦ πρώτου μάρτυρος τὴν ἄσπιλον πορφύραν
ὠργίασαν οἱ Καίσαρες ἐκείνης γῆς Ρώμης.
Ὡ Κόσμος, τρέμων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τὸν πόλιον,
παρήλθον οἱ τρισόλοισι τῆς σωτηρίας χρόνοι,
κι' ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας σου ἡ χειρότερα ὄλων
ὑπῆρξε μία πάντοτε... ἡ ἄρεσι σου μόνη.
Τὸ ἅγιόν της εἰδῶλον ἀείποτε κρατῶν
κατεκυλίσθης ὡς τυφλὸς εἰς βόρβορον παχύν,
ὁ δὲ ἀραχνούφαντος τῆς ἀρετῆς χιτῶν
βορβόρου φέρει στίγματα εἰς πᾶσάν του πτυχίν.
Ὡ ἄνθρωποι, ὁ ἥλιος τὸ φῶς του δὲν σὰς στέλλει
καὶ πᾶς προφήτης ἔπαυσε Μεσσίας ν' ἀναγγέλλῃ.
Ἀπόδοτε τοῦ πνεύματος τὴν τόσῃν εὐστροφίαν,
πᾶσαν ιδέαν ἀγαθοῦ, ωραίου, ἀληθοῦς,
ἀπόδοτε ἅτὸν οὐρανὸν τὴν ζείδωρον σοφίαν,
ὁπόσῃν τοῦ ἐκλέψατε διὰ τοῦ Προμηθέως».
Αὐτὰ θὰ λέγω ἅτῶν θνητῶν τὴν τόσῃν συμφοράν,
θὰ βλέπω δὲ τριγύρω μου τὴν πλάσιν νεκρουμένην,
καὶ τόσῃν θὰ αἰσθάνωμαι ἀνεκφραστον χαρὰν
ὄσῃν ὁ Νέρων θεωρῶν τὴν Ρώμην καιομένην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄλλὰ φαντάσου, Περικλῆ, ἐσὺ ὁ μπεχλιβάνης
ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος ἐξ ὄλων ἢ ἀποθάνῃς,
νὰ τρέμῃς Κάιν ἔσχατος ἴστην ἔρημον τῶν πάγων
χωρὶς κἂν πέριξ ὄρνεον νὰ βλέπῃς σαρκοφάγον,
εἰς ἄντρα καὶ κρησφύγετα νὰ καταφεύγῃς μόνος,
νὰ κλαίῃς μὲ τὸν ὄλεθρον τῆς νέας Βαβυλῶνος,
νὰ φρίττῃς, νὰ ἐξίστασαι, καὶ μόνος σου ἢ ἀνάστῃς
κυρίαρχος ἀπόλυτος ξηροκαμπίας πάσης,
σὺ τελευταῖος βασιλεύς, σὺ τελευταῖος Εἴλωσ,
ζητῶν αὐθέντην πανταχοῦ ὡς οὐρλιάζων σκύλος,
σὺ τελευταῖος ἄνθρωπος, σὺ τελευταῖον ζῶν,
τὸ χάος τὸ ἀνήλιον μὲ ὄψιν γεμίζον γόνον.
Καὶ τότε σὺ ὁ ζῶν νεκρὸς τῆς γῆς τῆς ἐπαράτου
θα θυμηθῇς τὸν κασφενὲ πρὸ Σπύρου Λαχαράτου,
ποῦ ἔαπλωγες φάρμακα πλαστεῖα τὴν δόλια σου αἰίδα
κί ἐδιάβαλλες τὸν «Σύλλογον» καὶ καθ' ἑμπερίδα
Ἄλλ' ἕως ὅτου νὰ γενοῦν αὐτὰ καὶ τὰλλα ὅλα
καὶ παγωμένοι, Περικλῆ, τινάζωμεν τὰ κῶλα
καὶ ἴδωμεν ἀνατροπὰς παντός κρατίστου θρόνου,
ἡμεῖς ὡς τότε γελαστοὶ ἅς λέμε «καὶ τοῦ χρόνου».

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μὲ θάρρος ἐγκαινίζουσα τὸν νέον τοῦτον χρόνον
καὶ ἡ Ἐστία, ποῦ γοργὰ τὸν ὄραμον της πηγαίνει,
θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδεται μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων
καὶ καλλιτέρα κί' ἄπο πρὶν εἰς ὅλα της ἐν γένει.

Ὅστις λοιπὸν συνδρομητὴς δὲν εἶναι ἰστὴν Ἐστίαν
τὰ δεκαπέντε φράγκα τοῦ ἐφέτος ἄς πληρώσῃ,
κί' ἔμετς ὅπου δὲν ἔχομεν καθόλου ἀπληστίαν
ὀπίσω τοῦ τὰ δίδομεν ἂν ἴσως μετανοιώσῃ.

Τυρὸς Ἀγράφων σπάνιος εἰς τῶν Ἰτυρῶν τὰ εἶδη,
ποῦ εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὰς τραπέζας ὅλας,
πωλεῖται εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς τὸν Οἰκονομίδη
κί' εἰς πάντα τοὺς σημαντικούς ἐνταῦθα παντοπώλας.
Ἐκ παχυτάτου γάλακτος τὰ μάλα θρεπτικοῦ,
δεκάκις δὲ παχύτερος καὶ τοῦ Ἑλβετικοῦ,
ἄδρὸς κατασκευάζεται μεθ' ἐπιμέλειαν σοφῆν
εἰς μίαν δυσθεώρητον τῆς Πίνδου κορυφῆν.

Ὁ Μάης ὁ Εὐάγγελος μετ' ὃν Τσανακαλίδη,
ζαχαροπλάσται ἄριστοι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα,
κάμνουν λαμπρὰ γλυκύσματα εἰς σχήματα καὶ εἶδη
ἰστὸ Ζαχαροπλαστεῖόν των, τὴν προσφιλεῖ Παιλλάδα,

εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέναντι κειμένην
κι' ἀπὸ τοὺς νέους τῶν γλυκῶν πολὺ εὐνοουμένην.
Ἐκεῖ σπουδὴν καὶ μάθησιν πραγματικὴν θὰ ἴδῃς,
ἐκεῖ θὰ εὖρης πάντοτε περιποιήσεις τόσας,
ἐκεῖνος δ' ὁ πολὺγλωσσος Κωστῆς Τσανακαλίδης
λιμάρει τοὺς πελάτας του μὲ διαφόρους γλώσσας.

Σκόκου Ἡμερολόγιον μὲ πράγματα πολλὰ,
μὲ τραγουδάκια ὠμορφα κι' ὀλίγον τι τρελλὰ,
ἀλλ' ἔχει καὶ διατριβὰς τὰ μάλα σοβαράς,
καθῶς καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν εἰκόνας γλαφυράς.
Τὸ διακρίνει καλλονή, κομψότης, ποικιλία,
πωλεῖται δὲ εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

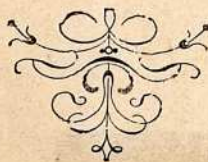
Βιβλιοθήκη ἔρχισε νὰ βγάλῃ καὶ ἡ Ἑστία
ἀπὸ βιβλία σοβαρά, σπουδαῖα καὶ ἀστεῖα,
καὶ ὁ καθένος τόμος της μὲ χαρὴν ξεφυτρώνει
κι' ὁ πρῶτος ἐξεφύτρωσε μὲ τὸν Κολοκοτρῶνη,
μὲ τ' Ἀπομνημονεύματα τοῦ Γέρου τοῦ Μωριᾶ,
ποῦ μᾶς γεμίζουν μ' αἶσθημα καὶ μὲ παλληκαριά.
Τιμᾶται μόνον μὲ δραχμὴν τὸ κάθε της βιβλίον
καὶ 'στῆς Ἑστίας τρέξετε τὸ Βιβλιοπωλεῖον.

Τοῦ Μιχαὴλ Κατσιμπαλη Πιλοπωλεῖον κι' ἄλλο,
εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδόν, ἀπ' ὅλα πρὸ μεγάλο.
Τί λουῖσο καὶ τί ὠμορφιά! ... μὰ εἶναι μία τρέλλα!...
τί μπαστουνάκια λιγερὰ κι' ἀλλόκοτα καπέλα.
Λοιπὸν εἰς τοῦ Κατσιμπαλη, ἐμπρὸς μικροῖ, μεγάλοι,
κι' ἄς εἶναι τὰ καπέλα του σὲ καθενὸς κεφάλι.

Φωκόλ, γραβάταις διαλεκταῖς, διάφορα καπέλα
τοῦ Λίνκολν, Μπέννετ, καὶ Λαβίλλ, τοῦ εἶναι μία τρέλλα,
ρεπούμπλικαὶς ἀντάμικαὶς, μπαστούνια, μανικέτια,
στολίδια ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ἄλλα καμπαέτια,
ὅλα τῆς ὥρας πράγματα καὶ ἀληθῶς ὠραῖα,
πωλοῦνται εἰς τὸ μαγαζὶ Βασίλη τοῦ Κασδόνη,
ὅπου εὐρίσκεται κοντὰ εἰς τὴν Καπνικαρέα,
κι' ἄς τρέξῃ μὲ τὰ τέσσερα τὸ κάθε κουφαῖδόνι.

Ἡμεροδεῖκται νέοι εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη,
μὲ χρώματα ποικίλα, μὲ σχήματα καὶ εἶδη,
Ἑλληνικοὶ συνάμα καθὼς καὶ Γαλλικοὶ,
κι' ἀρχαῖα δὲ μνημεῖα παρατηροῦντ' ἐκεῖ,
καὶ γλαφυραὶ εἰκόνες ἀξιοερατοῦ θέας
τοῦ νέου Κωνσταντίου μετὰ τῆς Δωροθέας,
καὶ φουσταναλοφόροι ἀρματωλοὶ μὲ πάλαι,
θερμόμετρα Κελσίου, βαρόμετρα καὶ ἄλλα.
Πῶ! πῶ! Ἡμεροδεῖκται εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη...
εἶναι θαυμάτων θαῦμα κανένας νὰ τοὺς ἴδῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023877

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν
λεπτὰ πενήντα ἡ τιμὴ,
εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν
ἑξήντα καὶ προπληρωμὴ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

